

MIRALL

ANÀLISI ▾ PERFILS FEMINISMES LA COVA CLUB ANGRAM PORTFOLIO VALÈNCIA BLOGS ACTUALITAT

Una exposició fotogràfica s'aproxima a “les dues cares” de les protestes del ‘procés’

La galeria del Poblenou Filippo Ioco Studio & Gallery reuneix imatges de set fotògrafs catalans, espanyols i estrangers

La galeria Filippo Ioco Studio & Gallery, al Poblenou, ha reunit fotografies de 7 periodistes i fotògrafs sobre les protestes de signe contrari vinculades al procés polític català. Pretén així mostrar “les dues cares” del conflicte durant els darrers anys, amb la pretensió d’apropar-s’hi de forma “neutra”, estètica i no política. “Vull que la gent surti de l’exposició amb una visió diferent de les manifestacions”, explica Filippo Ioco, sobre l’ànim més artístic que narratiu d’aquesta mostra. “A les fotos hi ha instants congelats, n’hi ha de pacífiques, violentes, desagradables, boniques o poderoses, i això és el que volia mostrar”. L’exposició, que s’inaugura aquest dijous, ha estat ideada conjuntament amb Joan Martí, mànager de la galeria.

L’artista –especialitzat en bodypainting– i galerista sicilià Filippo Ioco, establert al Poblenou des del 2017, va decidir que les protestes lligades al procés català mereixien una exposició i va començar a rastrejar l’obra (publicada o no) de fotògrafs i fotoperiodistes. “Perquè tingués èxit havia de mostrar les dues cares” de les protestes als carrers, assegura malgrat ser conscient que el material de les manifestacions independentistes seria molt més abundant que el de les protestes de signe contrari.

Així es va anar construint ‘Catalunya. Les dues cares’, i finalment els fotògrafs escollits van ser Fernando Capdepón Arroyo, Gemma Gómez Forgas, Justin P Brown, Maurice Moeliker, Michael Riley, Sandra Lázaro, Vitor Schietti. “Les seves imatges no només són bones sinó que mostren les dues cares” de les protestes viscudes al carrer, insisteix.

La majoria d’aquests professionals no estan establerts a Catalunya i s’hi han desplaçat els darrers anys per cobrir els esdeveniments polítics. Les seves imatges mostren manifestacions independentistes i unionistes, les protestes de diversa índole i els aldarulls posteriors a la sentència del Suprem o la jornada del referèndum de l’1 d’octubre.

“Com a estranger, no tinc una opinió al respecte. “Pensava que el conflicte era cosa dels últims 3 o 4 anys, però vaig veure que és una llarga història”, admet. Per això l’exposició no pren partit i és, diu, la seva manera de mostrar les manifestacions d’una manera diferent, “artística”, s’explica.

Filippo creu que el rol del fotògraf consisteix a capturar un moment “rar”, inesperat, que explica una història i provoca una emoció, alhora que documenta un moment concret. “Una imatge val més que mil paraules”, recorda. Amb tot, però, l’exposició es completa amb una sèrie d’entrevistes en vídeo de persones anònimes (catalanes i estrangeres) a les quals s’ha demanat l’opinió sobre el conflicte català.